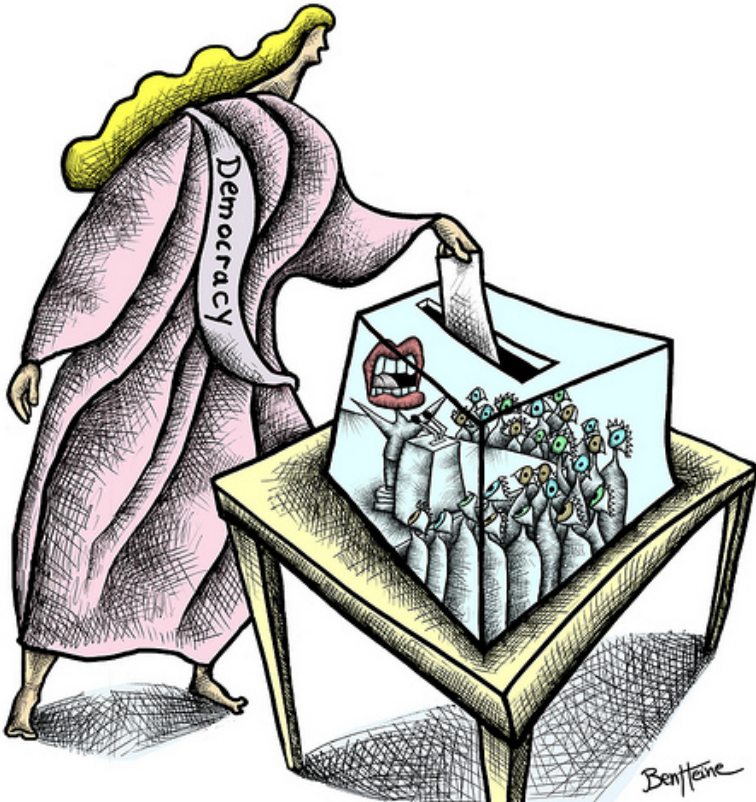

Demokrasiyi Anlamak

İçeriği Yazan: [Selvihan ÇİĞDEM](#) [1] Zaman: Salı, 23/03/2010 - 00:33

Yazar: Selvihan ÇİĞDEM

Demokrasi, halkın egemenliğine dayanan yönetim biçiminin adıdır. Daha geniş anlamında baskının hakkının sorunları? a?mayan, kişi hak ve özgürlüğünü savunan sistemdir. Demokrasi, ilk kez Antik Yunan'ın site

devletlerinden Atina'da MÖ 6. ve 4. yüzyıllar arasında uygulama örneğine tanıklık etmiştir. Aristophanes, Xenophon, Sofokles, Epikür, Aristoteles, Eflatun ve Sokrates'in düşünce olarak katkıda bulundukları demokrasi, Atina'da bir çeşit yönetim sistemi olarak siyasi tarihteki yerini almıştır. Zaman içinde çeşitli şekillerle farklı devletlerde uygulama alanı bulmuş ve her milletin kültürel özellikleri ile alışkanlıklarına göre değişimlikler göstermiştir. Günümüzde de çağdaşlığın temel şartı görülerek kimi dünya devletlerinde uygulanmaktadır.

Tarih boyunca çok fazla ihlale uğramış, kimi zaman da anlamı hiç olmayacak şekilde çarpıtılmıştır demokrasinin. Bırakın devletten devlete farklılık göstermesini kişiden kişiye bile farklılık gözetmektedir. Kimileri hak ve özgürlüklere saygı diye nitelendirirken, kimine göre sonu düşünülmezsizin sınırsız özgürlük, kimine göreyse sadece izin verildiği ölçüde düşünme ve konuşma(!) anlamına gelmektedir.

Demokrasi tanımı bu kadar açık ve netken hâlâ farklı anlamlarla çarpıtılabiliyor elbette. Tanımlanmış verici! Daha da tartışılabilir bir şey var ki o da demokrasiyi nâhiye keseri gibi hep kendi tarafına vurmak. Devletin temel ilkelerine saldırılar, cumhuriyet rejimini yıkıp şeriat düzenini -ya da herhangi bir düzeni- getirmek isteyenler, anayasayı kendi hukuk kurallarına göre değiştirenler, toplumun sosyal düzenini bozacak hareketlerde bulunanlar en demokratik haklarını kullanıyorlar. Nitekim yaptıkları iş gayet demokrasiye uygundur(!) Neden? Çünkü ülkede demokrasi vardır. Öte yandan bu ülkede hukukun işlemediğini savunmak, vatanı birliğini ve bütünlüğünü istemek, üniversiteler özgür olsun, buralarda bilim üretilsin demek, basın özgürlüğünden ve sosyal devlet anlayışından yana olmak, yerli yersiz demokrasi çarptırkanlığı yapan zevatların katında demokrasiyle bağdaşmaz. Bunlardan birini aklının köşesinden geçirmek ise düşünce suçlusu konumuna düşmek için yeterli bir nedendir.

Demokrasi, en güzel, hukuk devletinin varlığını sürdürdüyü ve kendi kendini koruma hakkını elde ettiği sistemlerde işler ve gelişir. Demokrasiyi kullanarak iktidar olanların, istediklerini elde edince demokrasiyi ortadan kaldırma çabaları ancak faşizankla örtülebilir. Demokrasi elbette sınırsız özgürlük değildir. Fakat kişiye yaşam olanağı sağlayan birtakım haklar beraberinde getirir. Bunların başında bireylerin temel hak ve özgürlükleri gelir. Yaşam hakkı, eğitim hakkı, sağlık hakkı, çalışma hakkı, taşınma hakkı vs gibi. Bunun dışında basın ve yayın özgürlüğü, sendikal haklar (toplu iş sözleşmesi, eylem, grev vs) da vardır. Tüm bunlar, kişilere rahat bir yaşam hakkı tanımakla birlikte, kişiler ve kurumlar arasındaki ilişkileri düzene sokar, sistemleştirir. Kendi haklarının sorumluluğunda olan birey ise yaşamın her safhasında aktif davranır. Sorgulayıcı bakış açısına sahip olur. Haklarının sadece oy vermekten ibaret olmadığının -eğer öyle olsaydı -nın bugün demokratik bir ülke kabul edilmesi gerektiğini bilir.

Öte yandan, örneğin kamu kuruluşunda başörtüsüyle çalışma, kişisel bir hak değildir. Dolayısıyla demokrasiyle bağdaşmaz. Çünkü bu türlü bir davranış, hem hizmet edenlerin kendi aralarında hem de hizmet edenlerle hizmet alanların arasında ayrışmaya yol açar.

Farklı dünya görüşlerine sahip insanlar, birbirlerine üstünlük taslama yarışına girerler. Ayrıc böyle bir uygulama farklı istek ve yapılanmalar da beraberinde getirir. Bu da ilgili kurumun, devletin kontrol mekanizmasından uzaklaşmasına sebep olur. Devletin kontrol mekanizmasından uzaklaşan kurumlar, başka kurumların özellikle ülkemizde Cumhuriyet kazanımlarıyla elde edilen kurumların yok olmasına ve devletin de bunu koruyamamasına neden olacaktır. Bu noktada yine demokrasi devreye girmektedir. Çünkü aksi takdirde kendisi büyük zarar görecektir. Bir ülkede demokrasi var diye demokrasinin izin vermediği yapılanmaların (gericiliği hedefleyen yer altı örgütleri, dernek, okul gibi) çoğalmas o ülkede demokrasinin tasfiyesine neden olmaktadır. Demokrasinin göz ardı edilmesi aklın ve bilimin temel alınmadığı anayasaların meydana gelmesine neden olacaktır. Darbe sonrası yapılan anayasalar bunun en güzel kanıtıdır. Bu da laikliğin ve rejimin çöküşüne zemin hazırlamaktadır. Oysa demokrasi ancak bu saydığımız değerlerle birlikte var olmaktadır. Akıl ve bilimin olmadığı yerde laikliğin olmayacağı gibi, laikliğin olmadığı yerde de demokrasinin i yoktur. Gericiliği özgürlük sayanlar, buna uygun bir rejimde ellerindeki bütün demokratik haklarını kaybederler. Nitekim okulda baskınsunü savunan kız, baskınsı kapatmak zorunda oldu u bir rejimi getirmek için uşa vermektedir. Böyle bir rejimde ise okuma hakkını kaybedeceğini bilmesi gerekmektedir.

Demokrasiye aykırı hareketleri, hoşgörü diye nitelendiren zihniyet, en çok az gelişmiş ülkelerde baskı göstermektedir. Bunun nedeni ise oy toplama kavgasıdır. Fakat asıl neden sosyal ve ekonomiktir. Doğrudan doğruya, toplumun, az gelişmiş ve özellikle din sömürücülüğüne elverişli gelenekçi ve tutucu yapılarıdır.(1) Gelişmiş ülkelere ve çağdaş toplumlara göre, ekonomisi düzgün olmayan ve altyapı yetersizliği olan ülkelere bakıldığında görülen yaşam kalitesinin düşüklüğü, bilinçsiz insanlar dine ehlimli kılar. Bu tür insanlar tevekkül duygularıyla kandırılır ve dünya işlerinden soyutlanmaları sağlanarak bir nevi düşünceleri de engellenir. Düşünmeyen bir toplumda ise demokrasi sekteye uşar. Düşünmeyen insanlardan meydana gelen toplumu yönlendirmek ve yönetmek daha kolay olur. Çünkü bu tür toplumlarda eleştiri yoktur. Hiçbir şey sorgulanmaz, kulaktan dolma hurafeler kabul edilir, beyinler buna yönlendirilir. Halk, öteki dünyada mutluluğa kavuşacağı umuduyla, bu dünyadaki tüm haklarını din simsarlarına ellerine bırakır. Halkın cehaletinden faydalanmak isteyen bu sömürgeci, demokraside delikler oluşturarak halka demokrasi ve getirilerini kötü bir olguymuş gibi gösterirler. Bunlara göre düşünmek suçtur ve derhal katli vaciptir.

Demokrasi elbette farklı düşüncelerin dile getirilmesini engellememektedir. Demokraside, benim gibi düşünmeyene hayat hakkı yok denilmemektedir. Özünde farklı görüşlerin de dile getirildiği hatta halkın meclisinde yer verildiği çoğulcu bir yapıyı savunmaktadır. Kendilerini öven olaylar hoş karalamak, muhalif görünenler hakkında kovuşturmaya geçmek ve yalnız bunları siyasal saymak demokrasi anlayışının darlığı ve yanlışlığı ifade eder. Olayları ehlit açılardan görmek hürriyetlere saygıyı kanıtladık kadar, ki güvenliğini de pekiştirir.(2) Aksi halde ise faşizmin kol gezdiği diktatörlükler olur. Tarih bir yana hâlâ günümüzde bunun örneklerine rastlamaktayız. İran, Afganistan, Pakistan gibi ülkelerde demokrasi var diyebilir miyiz? Peki ya demokrasinin getirildiği iddia edilen Irak'ta demokrasinin izine rastlanabilir mi?

Nasıl bir demokrasi?

Osmanlı'nın son dönemlerini saymazsak, Türkiye, gerçek anlamda demokrasiye *Kemalist* ideolojiyle kavuştu. Eleştirel akılcılığa dayanan Kemalizm'in demokrasiye bakışında "Bireyin birinci hakkı doşal yeteneklerin serbestçe geliştirmesidir" şeklindedir. Aynı zamanda bireysel özgürlük mutlak olamaz. Dişerlerinin ortak çıkarı bireysel özgürlüğü sınırlar. Özgürlük başkasına zarar vermeyecek her türlü tasarrufta bulunmaktır. Bireysel özgürlüğe sınırlar olarak başkalarının özgürlük sınırlarını gösterir. M.Kemal Atatürk, Medeni Bilgiler kitabının hazırlanması sırasında demokrasiyle ilgili kışmda demokrasi ilkesinin belirgin niteliklerini deşalamaktadır.

a) Demokrasi özüyle siyasi bir görünümüdür. Demokrasi bir sosyal ayrışm veya ekonomik bir örgüt deşildir. Demokrasi maddi refah sorunu deşildir. Böyle bir kuram, vatandaşların siyasi özgürlük gereksinimini uyutmayış amaçlar. Bizim bildiğimiz demokrasi siyasaldır, onun hedefi ulusu idare edenler üzerindeki kontrolü sayesinde siyasi özgürlüğü sağlamaktır.

b) Demokrasinin birinci özelliğı ile ortak öz itibarıyla ikinci bir özelliğı daha vardır. O da şudur; demokrasi düşünseldir. Bir kafa sorunudur. Herhalde mide meselesi deşildir. Hükümet ilkesi de bir adalet sevgisini ve ahlak düşüncesini gerektirir. Demokrasi memleket aşkındır. Aynı zamanda babalık ve analıktır.

c) Demokrasi özünde bireyseldir. Bu nitelik, vatandaşın egemenliğine insan şfatıyla katılmasıdır.

d) Demokrasinin temel niteliklerinden birisi de eşitliğe çok değer vermesidir. Bu nitelik demokrasinin bireysel olması niteliğinin zorunlu bir sonucudur. Şüphesiz bütün bireyler aynı siyasal haklara sahip olmalıdır. Demokrasinin bu bireysel ve dengeye değer veren niteliklerinden yaygın ve eşit oy ilkesi çıkar. (3)

Sonuç olarak demokrasi için, insanlara bireysel hak ve özgürlüklerini kullanabilme fırsatı veren, farklılıklara saygı gösteren fakat bu farklılıkların devletin temel yapışına zarar vermesini önleyen, fırsat eşitliğine ve çok sesliliğe önem veren siyasal bir olgudur diyebiliriz.

(1) Tanıyaş, Prof. Dr. Tarık Zafer. Siyasal Kurumlar ve Anayasa Hakkında, Hukuk Dışını ve Siyasal Kurumlar, s. 107

(2) Tanıyaş, Prof. Dr. Tarık Zafer. Siyasal Kurumlar ve Anayasa Hakkında, Çapırlık Siyasal Felsefe, s. 66

(3) Yalçın, Cemal. mekale, Kemalizm'in Kuramsal Çerçevesi, Kemalizm'in Demokrasi ve Özgürlük Aşayı, s. 179.

iletisim@PolitikaDergisi.com

[Bu yazı, Politika Dergisi Sayı 20’de yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile özgün sayıyı indirmenizi salık veririz. Sayı 20’yi indirmek için [buraya tıklayınız](#).^[2]]

Yorumlar

- [Güncel](#) [3]

Kaynak URL (11/05/2024 - 23:11 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/demokrasiyi-anlamak>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/selvihan-cigdem>

[2] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD20.zip>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>